

ಸಾಮೂಹಿಕ ನಮಾಝ್

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

صَلَاةَ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ، وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ، بضعًا وَعَشْرِينَ دَرَجَةً، وَذَلِكَ أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ لَا يَنْهَرُهُ إِلَّا الصَّلَاةَ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ، فَلَمْ يَخْطِ خَطْوَةً إِلَّا رُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَخُطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي الصَّلَاةِ مَا كَانَتْ الصَّلَاةُ هِيَ تَحْسِبُهُ، وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّ عَلَيْهِ، مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ أَوْ يُحْدِثْ فِيهِ

“ಓರ್ವ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಮನೆ ಅಥವಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಮಾಝ್‌ಗಿಂತ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಮಾಝ್‌ಗೆ 25 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವುಝೂ ಮಾಡಿ, ಕೇವಲ ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ಮಸೀದಿಗೆ ಹೊರಟರೆ, ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉನ್ನತಿಗೇರಿಸುವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವನು. ಬಳಿಕ ಅವನು ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ದೇವಚರರು ಅವನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಅವನು ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಷ್ಟು ಸಮಯ ದೇವಚರರು, “ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ಇವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಾಂತಿಯನ್ನಿಳಿಸು, ಇವನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರು” ಎಂದು ಅವನಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ನಮಾಝನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಆ ಇಡೀ ಅವಧಿಯನ್ನು ಅವನು ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ), “ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಮಾಝ್‌ಗಿಂತ ಸಾಮೂಹಿಕ ನಮಾಝ್‌ಗೆ 27 ಪಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

ಜಮಾಅತ್‌ನ (ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ) ಆದೇಶ

ಜಮಾಅತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸುನ್ನತ್ ಮುಅಕ್ಕದಃ (ಪ್ರಬಲ ಸುನ್ನತ್) ಆಗಿದೆ. ಇಮಾಮರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೇರಿದರೂ ಜಮಾಅತ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪುರುಷರಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಬಾಲಕ/ಬಾಲಕಿಯರೇ ಇರಲಿ. ಇದು ಒಟ್ಟು ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಉಲೆಮಾಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಹನಾಬಲರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ವಾಜಿಬ್ ಮತ್ತು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ- ಒಮ್ಮೆ ಓರ್ವ ಅಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್! ನನ್ನನ್ನು ಮಸೀದಿಯವರೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಲೇ?” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕರೆದು ಕೇಳಿದರು, “ನಿಮಗೆ ಅದಾನ್‌ನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆಯೇ?” ಅವರು, “ಹೌದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದರು. “ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಸೀದಿಗೆ ಬಂದು ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದರು, “ಒಂದು ಊರು ಅಥವಾ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮುಸ್ಲಿಮರಿದ್ದು, ಅವರು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಶೈತಾನನು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮೆರೆಯುವನು. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಜಮಾಅತ್‌ನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಮಂದೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಕುರಿಯನ್ನೇ ತೋಳವು ತಿನ್ನುವುದು.” (ಅಬೂದಾವೂದ್, ನಸಾಯೀ)

ಜಮಾಅತ್‌ಗಾಗಿ ಹೊರಡುವಾಗ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳು

1. ಅದಾನ್ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡುವ ಭಾವನೆ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಜಮಾಅತ್ ನಮಾಝ್ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಬಾರದು ಅಥವಾ ತಡವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಥಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ,

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْأَذَانِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا عَلَيْهِ»
 “ಅದಾನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಶೇಷತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜನರು ಚೀಟಿ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು.”
 (ಬುಖಾರಿ)

2. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನೆಯಿಂದ ಮಸೀದಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَامْشُوا إِلَى الصَّلَاةِ وَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ وَلَا تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأْتُوا»

“ನೀವು ಮಸೀದಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಜಮಾಅತ್‌ನ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯುವಷ್ಟು ನಮಾಝನ್ನು ಜಮಾಅತಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ರಕಅತ್‌ಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿರಿ.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

3. ದೊಡ್ಡ ಜಮಾಅತ್ ಆಗುವ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದು ಮನೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلٌ عَلَى صَلَاةِ الرَّجُلِ وَحْدَهُ، بِسِنْعٍ وَعِشْرِينَ رَجُلًا»

“ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಮಾಝ್‌ಗಿಂತ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಮಾಝ್‌ಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇದೆ.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, “ನಮಾಝ್‌ಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಬರುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಿದೆ.”
 (ಬುಖಾರಿ)

ಜಮಾಅತ್ ಮತ್ತು ಜುಮ್‌ಆ ತೊರೆಯ ಬಹುದಾದ ಕಾರಣಗಳು

1. ಜಮಾಅತ್‌ಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ರೋಗ ಅಥವಾ ತೀರಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಆತಂಕ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಬೂಬಕರ್‌ರಿಗೆ(ರ) ನಮಾಝ್‌ನ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು. (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

2. ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಸರು ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತೀವ್ರ ತೆರನಾದ ಚಳಿ ಅಥವಾ ಬಿರುಗಾಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತೀವ್ರವಾದ ಸೆಖೆ ಮತ್ತು ಬಿಸಿಲು ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತೀರಾ ಕತ್ತಲು ಇದ್ದರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಸಹಾಬಿಗಳ ಜತೆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಅಂಧಕಾರವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಡೇರೆಯಲ್ಲೇ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿರಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

3. ಜೀವ, ಸೊತ್ತು, ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಿದ್ದರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِهِ، فَلَا صَلَاةَ لَهُ، إِلَّا مِنْ عُدْرَةٍ»

“ಅದಾನ್ ಕೇಳಿದರೆ ಮಸೀದಿಗೆ ಬರಲಿ, ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.” (ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ, ಇಬ್ನು ಹಿಬ್ಬಾನ್)

4. ಹಸಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ವಾಸನೆಯುಕ್ತ ವಸ್ತು ತಿಂದಿದ್ದರೆ, ಆ ವಾಸನೆ ಮಾಸಿ ಹೋಗುವ ವರೆಗೆ ಮಸೀದಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ لِيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا، وَلا يَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ»

“ಯಾರಾದರೂ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ತಿಂದಿದ್ದರೆ ಮಸೀದಿಗೆ ಬಾರದಿರಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಲಿ.” (ಮುತ್ತಫಕ್ ಅಲೈಹಿ)

5. ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ البقرة: ٢٨٦

“ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವ ಜೀವಿಯ ಮೇಲೂ ಅವನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಹೊಣೆ ಹೊರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 2: 286)

6. ಮಲ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡಾಗ ಅಥವಾ ಊಟ ಬಡಿಸಿರುವಾಗ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮಾಝ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಿಶಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು,

«لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبِتَانِ»

“ಊಟ ಬಡಿಸಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮಲ-ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡಿರುವಾಗ ನಮಾಝ್ ನಿರ್ವಹಿಸಬಾರದು.” (ಅಹ್ಮದ್, ಮುಸ್ಲಿಮ್, ದಾವೂದ್)

* * * * *